

Arrest

nr. 264 763 van 1 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 20 mei 2019 België binnen en verzoekt op 23 mei 2019 om internationale bescherming. Op 27 april 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 april 2021 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en bent afkomstig uit Abadan, Khouzestan (Iran). Sinds 1382 (2003-2004) woonde u in Gachsaran (Iran). U groeide op in een religieuze islamitische familie en was zanger bij rouwgelegenheden. Door uw religieuze activiteiten was u bevriend met enkele personen binnen het ettelaat (de inlichtingendiensten), waaronder A.P.F. en M.S. U bent een autoverver en had samen met uw vader een autoverfbedrijf. Nadat bekend werd dat u goed werk leverde, werkte u als expert in de rechtbank en voor verzekeringsmaatschappijen.

Op 4 ordibehesht 1397 (24 april 2018) was u samen met een werknemer aanwezig in het centrum van Gachsaran om inkopen te doen voor uw bedrijf. Er was een betoging bezig tegen de afsluiting van de bazar voor autoverkeer. U nam niet deel aan de betoging, maar was op uw motor aan het kijken naar de gebeurtenissen. Na een tijdje ging de betoging over in een protest tegen het regime. U deed teken naar uw werknemer dat u wou vertrekken omdat de sfeer omsloeg. Opeens reed een wagen van de politie u aan, waardoor u op de grond terecht kwam. U kende de bestuurder van de wagen van zien, de andere twee agenten rond de wagen waren M. en M.H.P. U werd kwaad en begon hen uit te schelden. Daarop werd u geslagen op uw schouder. Na een half uur werd het rustiger. De politie vertrok en u werd door omstaanders naar het ziekenhuis gebracht. U kon niet steunen op uw knie en uw schouder was gebroken. U verbleef een maand in het ziekenhuis waar u twee operaties onderging. Drie à vier dagen nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd en naar huis terugkeerde, diende uw vader een klacht in bij de rechtbank tegen de politiedienst die u geslagen had. Meteen bij het indienen van de klacht werd aan uw vader een document meegegeven waarop stond dat u zich 10 dagen later moest melden bij de rechtbank. Omdat u nog niet kon stappen, ging u, in een rolstoel, samen met uw vader naar de rechtbank. U legde uit dat u geslagen was geweest en dat u niet wist waarom. De vertegenwoordiger van de politie antwoordde de rechter dat ze een foto hadden waarop u uw hand opstak en uw mond opende. Dit was het bewijs dat u protesteerde op de betoging en tegen het regime was, meer nog, u was de aanstoker van het protest. U probeerde uit te leggen dat u uw medewerker riep om weg te gaan en dat u niet deelnam aan de betoging. De rechter besliste dat het dossier verder onderzocht moest worden door de revolutionaire rechtbank. Een paar dagen later, u weet niet precies wanneer, kreeg u een nieuwe oproepingsbrief, waarop u zich naar de revolutionaire rechtbank begaf. De rechter aanvaardde de verklaringen van de vertegenwoordiger van de ordediensten, waardoor er werd besloten om u in voorhechtenis te nemen. Door uw slechte fysieke toestand kon u vrijkomen op borg. Uw vader probeerde de nodige documenten voor u te verzamelen, dit betroffen een eigendomsakte en de loonfiches van A.P.F. en M.B., twee goede vrienden van u. Op de rechtbank werd uw vader verschillende malen gevraagd de volgende dag terug te komen met de documenten. Na drie dagen werd u uiteindelijk op borg vrijgelaten. U keerde naar huis terug. Elke twee à drie dagen kwam er iemand van het ettelaat bij u thuis langs om te controleren waar u was, met wie u contact had en om uw gsm te controleren. Na de tweede of derde keer dat u op deze manier werd gecontroleerd, werd u door deze agenten van het ettelaat beschuldigd van fraude en het stelen van geld. Op deze manier wouden ze uw zaak zwaarder maken. Na een tijdje betaalde u iemand om te weten te komen wie dit probleem voor u veroorzaakte. Zo kwam u te weten dat kolonel B.A., die werkte bij de politie van Gachsaran, de oorzaak was. U had een jaar voor dat u problemen begon te kennen een negatief advies gegeven over een auto die zijn zoon wou verkopen, waardoor hij geen winst had kunnen maken op de verkoop. Aan het einde van de zomer ging u op controle bij de dokter. U kreeg te horen dat u terug op uw voet mocht lopen. U had een vriend in Teheran, Q. Q., die u uitnodigde om wat tijd in Teheran door te brengen. U ging met hem mee en belde uw vader elke twee à drie dagen. Op een dag kon u uw vader niet bereiken. U belde daarop een van uw werknemers op, die vertelde dat er iemand bij uw vader was langsgekomen en uw vader was met deze persoon mee gegaan, naar waar wist hij niet. U kon uw vader 24 uur lang niet bereiken. Pas een dag later belde uw vader u terug op om te zeggen dat het ettelaat naar u op zoek was. Uw vader was zelf door hen gearresteerd en ondervraagd. Uw vader vertelde aan Q. dat u het land moest verlaten. Op 4 mehr 1397 (26 september 2018) verliet u via Urmia Iran, waarna u via Turkije en Servië naar Bosnië reisde waar u een twaalfal dagen later aankwam. Uw vader verstopte uit schrik voor de Iraanse autoriteiten al uw documenten, waaronder uw identiteitsdocumenten, documenten van uw bedrijf en de oproepingsbrieven die u ontvangen had, u weet echter niet waar. Na uw aankomst in Bosnië liet u via Instagram aan uw volgers weten dat u Iran verlaten had. De lonen van de personen die borg voor u stonden, A.P.F. en M.B. werden daardoor bevroren. Zij gingen hierop naar de Iraanse autoriteiten om te proberen hun loon terug te krijgen. U betaalde hen zelf nog een tijdje, maar kon dit niet volhouden. A. en M. werden sindsdien ook enkele keren opgeroepen door de Iraanse autoriteiten als gevolg van uw vertrek. Op 15 esfand 1397 (6 maart 2019) overleed uw vader. Hij was die ochtend gearresteerd door de politie en namiddag vrijgelaten. Toen hij naar het bedrijf terugkeerde voelde hij zich onwel. Hij werd overgebracht naar het ziekenhuis waar hij overleed aan een hartstilstand. Uw vader was echter heel gezond en u vermoedt dat hij iets ingespoten kreeg door de autoriteiten waardoor hij overleden is. Sinds de dood van uw vader plaatst u politieke berichten tegen het Iraanse regime op uw

Instagrampagina. U wordt sindsdien ook bedreigd door uw vrienden, waaronder A.P.F. Er wordt u gezegd om terug te keren naar Teheran als u durft, dat u daar in de gevangenis zal terecht komen of geëxecuteerd zal worden, dat uw familie meegenomen zal worden, en ze beledigen uw moeder en zussen. Daarnaast wordt uw moeder ook zelf opgebeld door uw vrienden, waarbij zij op een onrechtstreekse manier wordt bedreigd. Zo krijgt ze te horen dat zij ook in de problemen kan komen of dat haar dochter of kleinkind misschien zal gearresteerd worden. Uw zoon wordt op deze manier ook angst aangejaagd, door de zoon van A.P.F. Hij krijgt te horen dat ze hem misschien ook gaan arresteren. Na ongeveer acht maanden in Bosnië reisde u verder naar België waar u op 19 mei 2019 aankwam en op 23 mei 2019 verzocht om internationale bescherming. Twee maanden na uw aankomst in België ging u voor het eerst naar een kerk. Nadat u twee of drie weken naar de kerk was gegaan werd u het verlossingsgebed gezegd en bekeerde u zich tot het protestantisme. Naast politieke berichten plaatst u ook religieuze berichten op uw Instagrampagina. Een week voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd uw moeder opgebeld door A.P.F. waardoor u te weten kwam dat de grond die borg stond in uw zaak in beslag zou worden genomen. Bij terugkeer naar Iran vreest u gedood te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw melikaart (identiteitskaart), een gedeeltelijke kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje), een kopie van de scheidingsakte van uw ouders, een kopie van de shenasnameh van uw vader en moeder, een kopie van de melikaart van uw vader en moeder, een kopie van de erfenisregeling van uw vader, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, enkele foto's van het graf van uw vader, een kopie van een certificaat van uw werk als autoverver, enkele foto's waarop u verwondingen aan uw linker knie en linkerschouder heeft, een bericht op sociale media over de oorzaak van de betoging van 4.2.1397 (24 april 2018), enkele foto's van religieuze bijeenkomsten in Iran waarop u aanwezig was en zingt, enkele foto's van uw reis naar België, enkele foto's van uw aanwezigheid in een Belgische kerk, een filmpje waarin u zingt in een Belgische kerk, een brief van de kerk van Kuurne waarin vermeld wordt dat u deelneemt aan hun vieringen, lid bent van hun zanggroep en de bijbellessen volgt, een video van een Belgische kerk waarin u zingt, en een USB stick waarop een reportage staat over de betoging in Iran van 4/2/1397 (24 april 2018). Na het vierde persoonlijk onderhoud bezorgde u het CGVS via mail op 11 maart 2021 een afprint van uw huidig Instagramaccount en een document waarin de advocaat waartoe uw zus zich wendde in Iran verklaart dat hij niet bereid is uw zaak aan te nemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Er dient vastgesteld dat u niet kon overtuigen problemen gekend te hebben met de Iraanse autoriteiten omwille van uw aanwezigheid op een betoging, en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van de start van uw problemen. Zo stelde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de betoging en de daaropvolgende vechtpartij waar u bij gewond raakte, plaatsvonden op 2/2/1397 (22/4/2018) (Vragenlijst CGVS, afgenomen op DVZ, vraag 3.5). Dit corrigeerde u bij de start van uw eerste persoonlijk onderhoud naar 4/2/1397 (24/4/2018) (NPO I p. 3). Gevraagd tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud naar wanneer u een oproepingsbrief ontving, plaatste u deze vechtpartij echter op 6/4/1397 (27/6/2018), wat vier maanden verschilt van uw initiële verklaringen, om van daaruit de oproepingsbrief in de tijd te plaatsen, zijnde ongeveer het midden van de vijfde maand van 1397 (begin augustus 2018) (NPO IV p. 6). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de start van uw problemen, ondermijnt uw geloofwaardigheid.

U slaagde er verder niet in coherente verklaringen af te leggen over de beweerde rechtsgang na de vechtpartij ten tijde van de betoging. U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader

nadat u een maand in het ziekenhuis had gelegen een klacht ging indienen bij de rechtbank tegen de politiedienst die u geslagen had. Tien dagen later ontving u thuis een oproepingsbrief, maar daar u door uw verwondingen zelf nog niet in staat was om naar de rechtbank te gaan, ging uw vader alleen, waar hij te horen kreeg dat hij u naar de rechtbank moest brengen. Zeven dagen later ontving u een tweede oproepingsbrief, ditmaal van de revolutionaire rechtbank waarnaar u zich moest wenden, wat u deed samen met uw vader (NPO I p. 11). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud verklaarde u evenwel dat uw vader meteen bij het indienen van zijn klacht indienen een document meekreeg waarop datum en plaats vermeld stonden voor de latere behandeling van uw klacht (NPO IV p. 6). U diende toen tien dagen later voor de rechter te verschijnen. In tegenstelling tot wat u verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, beweerde u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud dat u zich toen samen met uw vader naar de rechtbank begaf (NPO IV p. 7). Verder zijn uw verklaringen over de tweede oproepingsbrief die u ontvangen heeft op zijn minst opvallend. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u twee weken nadat u bij de algemene rechtbank verschenen was een tweede oproepingsbrief kreeg om u aan te melden bij de revolutionaire rechtbank (NPO I p. 11). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud beweerde u dat u een paar dagen later een brief ontving om u aan te melden bij de revolutionaire rechtbank. Gevraagd om ongeveer te duiden hoeveel dagen een paar dagen is, moest u het antwoord schuldig blijven. U kon zelfs niet bij benadering aangeven of dit eerder twee, vier of acht dagen betrof (NPO IV p. 7). Dat u een borg moest betalen om vrij te komen kan evenmin voor waar aangenomen worden. U legde hier immers tegenstrijdige verklaringen over af. Zo stelde u voor de DVZ dat u een borg moest achterlaten toen u in het ziekenhuis lag, tot het tijd was voor het vonnis (Vragenlijst CGVS, afgenomen op DVZ, vraag 3.5). Echter tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dat deze borg werd bepaald toen u zich op de revolutionaire rechtbank bevond, wat volgens uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plaatsvond ongeveer twee à drie maanden nadat de klacht werd ingediend en u dus reeds uit het ziekenhuis vertrokken was (NPO I p. 11-12, NPO II p. 16). Voorts legde u geen eenduidige verklaringen af over de beschuldigingen die u ten laste werden gelegd. U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de rechter u tijdens de tweede zitting waarop u aanwezig was beschuldigde van corruptie en misbruik van uw positie als expert in de rechtbank. U zou geld onder tafel hebben aangenomen (NPO I p. 12). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud stelde u echter dat u een tijd na uw vrijlating ook werd beschuldigd van fraude: De agenten die u na uw vrijlating thuis kwamen controleren beschuldigden u na een tijdje van fraude en het stelen van geld. U stelde daarbij expliciet dat deze agenten de eersten waren om u hiervan te beschuldigen (NPO IV p. 8-9).

Uw bewering dat de problemen zouden veroorzaakt zijn door kolonel B., wiens zoon u had benadeeld door een eerlijke beoordeling te maken van een auto die hij wou verkopen, kan verder niet overtuigen. Immers waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde niet te snappen waarom deze kolonel u problemen veroorzaakte, u was geschokt (NPO I p. 13), verklaarde u tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud dat u wist wat er aan de hand was, de griffier die u had ingelicht moest niets meer zeggen (NPO IV p. 11). Waar u de beoordeling van de betrokken wagen tijdens het vierde persoonlijk onderhoud ongeveer een jaar voor uw problemen situeerde (NPO IV p. 11), situeerde u deze beoordeling tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zes à acht maanden voor uw problemen (NPO II p. 17).

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenis die de concrete aanleiding vormt voor uw vertrek uit Iran. U beweerde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u tijdens uw verblijf in Teheran uw vader niet kon bereiken en daarop een werknemer belde om uitleg te vragen. Deze werknemer vertelde u dat twee personen van het ettelaat uw vader waren komen arresteren (NPO I p. 13-14). Gevraagd tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud wat deze werknemer u kon vertellen, verklaarde u dat deze werknemer zei dat uw vader er niet was, dat uw vader werd gecontacteerd, er kwam iemand naar hem toe en ze gingen samen weg. Die werknemer wist niet wie naar uw vader was toegekomen, noch waar uw vader met deze persoon naartoe was gegaan (NPO IV p. 13).

Dat u verder geen enkel document neerlegt van uw gerechtelijke procedure is op zijn minst opmerkelijk te noemen, te meer u tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke gerechtelijke documenten het ging. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat bij uw vader onder meer dagvaardingen van de rechtbank, verzoekschriften en het vonnis van de rechtbank lagen (NPO II p. 15). Hier nogmaals naar gevraagd tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud stelde u dat het enkel over twee of drie oproepingsbrieven ging en, verklaarde u na confrontatie met uw eerdere verklaringen, dat er geen sprake was van verzoekschriften of een vonnis (NPO IV p. 9-10). U kon vervolgens enkel een uitleg verschaffen voor de eerste twee oproepingsbrieven, namelijk de zitting in de algemene rechtbank en de zitting in de revolutionaire rechtbank. De derde oproepingsbrief kwam eveneens van de revolutionaire

rechtbank, maar waar die derde oproepingsbrief toe diende, wist u niet meer (NPO IV p. 10). Uw verweer dat u veel heeft gemaakt weet, gelet op de vaststelling dat dit kernelementen van uw relaas betreft, niet te overtuigen (NPO IV p. 10-11).

Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

Hieruit volgt dat de problemen na uw vertrek uit Iran die u hieraan koppelde (de bedreigingen die u ontving van onder meer uw borgstellers en de oproepingen die zij ontvingen om zich te melden in de rechtbank) eveneens ongeloofwaardig zijn. Dit blijkt eveneens uit onderstaande vaststellingen.

Zo slaagde u er niet in duidelijkheid te scheppen over wanneer A.P.F., die borg stond voor u, voor het eerst werd opgeroepen na uw vertrek uit Iran. U stelde tijdens uw derde persoonlijk onderhoud dat A.P.F. een oproepingsbrief had ontvangen toen hij u 15 tot 20 dagen voor uw derde persoonlijk onderhoud had opgebeld, wat betekent dat dit telefoongesprek rond begin november 2020 plaatsvond (NPO III p. 3-5). Gevraagd of dit de eerste oproepingsbrief was die A.P.F. had ontvangen, antwoordde u dat u dat niet zeker wist maar dit wel aannam, daar het de eerste keer was dat hij zoiets ter sprake bracht (NPO III p. 5). Nogmaals gevraagd tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud wanneer A.P.F. voor het eerst werd opgeroepen, verklaarde u aanvankelijk dat eerst zijn loon werd ingehouden twee à drie maanden nadat u Iran verlaten had en hij twee à drie maanden daarna voor het eerst werd opgeroepen, wat overeenkomt met januari of februari 2019 (NPO IV p. 4). Even later stelde u het dan weer niet te weten. U beweerde dat hij de voorbije twee jaar zeven of acht keer werd opgeroepen of zelf naar de rechtbank is gegaan. Meer duidelijkheid kon u niet geven (NPO IV p. 5).

Voorts legde u incoherente verklaringen af over de houding van het ettelaat na uw vertrek uit Iran. Voor de DVZ stelde u dat agenten van het ettelaat enkele keren bij uw vader zijn geweest (Vragenlijst CGVS, afgenomen op DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud was u echter niet zeker of het ettelaat, met uitzondering van de dag waarop uw vader werd meegenomen en later overleed, nog bij uw vader was geweest, u had enkel een vermoeden (NPO IV p. 16).

Gevraagd of uw familie veiligheidsmaatregelen had getroffen naar aanleiding van de bedreigingen die werden geuit, verklaarde u dat uw zussen zich niets aantrekken van de bedreigingen, wat verder de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden feiten waarbij ook bedreigingen aan het adres van uw familie werden geuit ondermijnt (NPO IV p. 17).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde beweerde problemen na uw vertrek uit Iran.

Wat betreft uw verklaring na uw vertrek uit Iran bekeerd te zijn tot het christendom dient er vastgesteld te worden dat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen.

Allereerst beweerde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 6 juli 2020 dat u zeven à acht maanden geleden voor het eerst in aanraking was gekomen met het christendom. Sindsdien beschouwt u zich als protestant (NPO I p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat u zich reeds twee maanden na uw aankomst in België in mei 2019 al christen voelde en dan het verlossingsgebed kreeg (NPO II p. 5). Verder doet de snelheid waarmee u zich tot het christendom bekeerde ernstige vraagtekens rijzen. Een vrijwillige en overtuigde bekering van de Islam naar het Christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Te meer u zichzelf omschreef als een radicale moslim in Iran waarvoor de islam alles was (NPO II p. 5, 7). Dat u zich slechts twee à drie weken nadat u voor het eerst werd aangesproken over het christendom reeds tot een kerk wendde en slechts drie weken later reeds het verlossingsgebed ontving waardoor u zich als een christen zag (NPO II p. 8-9), doet dan ook ten zeerste verbazen en plaatst de nodige kanttekeningen bij de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloofspraktijk. Hoewel u stelde initieel niet klaar te zijn om het verlossingsgebed te ontvangen (NPO II p. 8-9), kon u niet verklaren hoe u dan uiteindelijk toch overtuigd raakte. U stelde tot deze conclusie gekomen te zijn door alles wat u had meegemaakt in Iran, door hoe u was behandeld door de moslimextremisten (NPO II p. 9). Daar er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen in Iran, kan deze motivatie om zich dermate snel tot het christendom te bekeren niet overtuigen.

Dat u, ofschoon u sinds de zomer van 2019 (volgens uw laatste verklaringen hieromtrent, NPO II p. 5) een interesse ontwikkelde voor het christendom in België, alwaar u de mogelijkheid heeft om vrij uw geloof te kiezen, en ofschoon volgens de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal het doopsel in het christendom een bijzonder belangrijk initiatieritueel is en een door Jezus ingesteld sacrament waardoor de gedoopte in de "kerk van God" wordt opgenomen, nog niet gedoopt bent en nog geen concrete plannen heeft in die richting, getuigt geenszins van een diepgaande interesse voor uw nieuwe geloof (NPO II p. 11-12). Dit klemmt des te meer u zich wel reeds zes weken na uw kennismaking met het christendom het verlossingsgebed liet zeggen (NPO II p. 9). U stelde dat de kerk beslist of u gedoopt zal worden, wat slechts één keer per jaar kan, maar wist verder niet wanneer die ene keer dan zou plaatsvinden (NPO II p. 12). Dergelijke houding doet aldus bijkomend vragen rijzen betreffende de oprechtheid van uw geloofsbeleving.

Verder schiet uw kennis over uw nieuwe religie ernstig te kort. Gevraagd naar welke sacramenten u kende, kwam u niet verder dan het avondmaal van god. Gevraagd of er nog sacramenten zijn, noemde u verkeerdelijk gebedsliedjes en getuigenissen van mensen als sacramenten. U stelde wel te weten wat een parabel is, maar kon er vervolgens geen enkele opnoemen. Gevraagd naar de tien geboden en wat er gevierd wordt op Pinksteren, moest u het antwoord andermaal schuldig blijven. Verder wist u niet wat een evangelie is, nochtans een basisbegrip in het christendom (NPO II p. 11-12). Uw gebrek aan kennis is des te opmerkelijker daar u stelde sinds twee maanden na uw aankomst in het opvangcentrum (waar u volgens uw administratief dossier sinds mei 2019 verbleef) één keer per week naar de kerk te zijn gegaan waar u ook zanger bent vooraleer deze sloot omwille van de COVID-19 crisis (maart 2020) en u daarna tijdens uw online activiteiten veel dingen over de bijbel kon lezen (NPO II p. 10-11).

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen dient besloten te worden dat u zich louter uit opportunistische overwegingen in een christelijke geloofsgemeenschap begeeft met het oog op het verwerven van de vluchtelingenstatus en heeft u aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als een christen zal manifesteren. U heeft bijgevolg evenmin aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran uw religieus getinte bijdragen op uw Instagramaccount te verwijderen.

Uw bewering dat de Iraanse autoriteiten reeds op de hoogte zijn van uw religieuze en politieke posts op Instagram weet niet te overtuigen (NPO II p. 17). Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat u er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de Belgische autoriteiten en u van opportunisme te bedienen, volstaan de door u ingediende screenshots van uw huidig privaat Instagramprofiel niet om uw bewering te ondersteunen.

Dat uw verklaringen hieromtrent niet weten te overtuigen wordt tevens ingegeven door de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over uw opeenvolgende gsm's en de daaraan gekoppelde Instagramaccounts. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 6 juli 2020 gaf u te kennen dat zeven à acht maanden geleden uw gsm, met daarop uw in Iran opgesteld Instagramaccount, gestolen was door de smokkelaar (NPO I p. 4). Deze gsm werd met andere woorden eind 2019, en dus enkele maanden na uw aankomst in België van mei 2019, gestolen. U kreeg vervolgens van enkele kerkgangsters uw huidige gsm waarop u uw huidig Instagramaccount creëerde (NP I p. 4). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u ondertussen aan uw vierde gsm zat. Telkens u een nieuwe gsm had, maakte u een nieuw Instagramaccount aan (NPO IV p. 17). De gsm die u uit Iran had meegenomen werd door de Kroatische politie vernietigd. Vervolgens keerde u terug naar Bosnië waar u een tweede gsm kocht die uiteindelijk door Algerijnen van u werd gestolen, waarop u – nog steeds in Bosnië – een derde gsm kocht, die in België in het toilet belandde, waardoor u door een pastoor in het bezit werd gesteld van uw vierde, huidige gsm (NPO IV p. 13). Van een diefstal in België is aldus uw laatste verklaringen geen sprake. Bovendien beweert u bij uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw gsm door een smokkelaar werd gestolen (NPO I p. 13), terwijl u bij uw tweede persoonlijk onderhoud aangeeft dat uw gsm werd gestolen door enkele Arabische vluchtelingen uit Qatar (NPO II p. 3-4) en u bij uw vierde persoonlijk onderhoud dan weer de diefstal in de schoenen van enkele Algerijnen schuift (NPO IV p. 13).

Wat betreft de religieuze posts dient verder opnieuw gewezen te worden op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw eerste contact met het christendom. Zo gaf u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aan dat u twee maanden na uw aankomst in België in mei 2019 reeds op Instagram uw nieuwe geloof aankondigde (NPO II p. 5), terwijl uit uw verklaringen afgelegd bij uw eerste persoonlijk onderhoud blijkt dat u pas eind 2019 voor het eerst in aanraking kwam met het christendom (NPO I p. 7).

U verklaarde dat uw moeder voor het eerst aan u gerichte dreigtelefoons kreeg sinds u regime-kritische posts op Instagram zette (NPO IV p. 17). Sinds het overlijden van uw vader op 6 maart 2019 plaatst u dergelijke posts op uw account (NPO IV p. 18) en ontvangt u zelf via Instagram bedreigingen (NPO IV p. 18). U was gelet op uw verklaringen over uw opeenvolgende gsm's nog niet in het bezit van uw huidige laatste gsm en uw daaraan verbonden laatste Instagramaccount. Uw laatste gsm verkreeg u immers via de kerkgemeenschap in België waar u in mei 2019 aankwam (NPO IV p. 13). U legt voor het CGVS enkel screenshots van uw huidig privé account neer waaruit regime-kritische posts blijken. Gelet op het geheel van uw beweringen waaruit blijkt dat u reeds voor het creëren van uw huidig account werd bedreigd door vroegere vrienden/collega's van het ettelaat ten gevolge van uw kritische uitlatingen op Instagram, mag het verbazen dat u deze vrienden/collega's die u volgens uw verklaringen reeds in het verleden hebben bedreigd nog als volger van uw huidig account zou geaccepteerd hebben. U maakt trouwens geen overzicht over van uw volgers waaruit hun connectie met de Iraanse autoriteiten zou kunnen blijken. Aldus kan uit uw huidig account niet afgeleid worden dat de Iraanse autoriteiten middels uw vroegere vrienden/collega's van het ettelaat op de hoogte zijn van uw online-activiteiten. Uw vroegere Instagramaccounts legt u niet voor, noch legt u enig begin van bewijs voor van de bedreigingen die u via Instagram ontvangen heeft (NPO IV p. 17-18). Bovendien mag, indien er enig geloof kan gehecht worden aan uw bewering voor uw huidig in België opgesteld Instagramaccount op uw oudere Instagramaccounts regime-kritische posts geplaatst te hebben, het - gelet op de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van kritische posts - verbazen dat u hier voorafgaand niet de nodige maatregelen heeft getroffen, door uw vroegere contacten bij het ettelaat bijvoorbeeld de toegang tot uw account te ontzeggen.

Het geheel aan voorgaande noopt ertoe te besluiten dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw online-activiteiten.

Tot slot kan voor wat betreft de kritische posts op uw huidig account en uw religieuze activiteiten in België volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

De documenten die u neerlegde kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit, familiesamenstelling, de dood van uw vader, uw beroepsactiviteiten, uw activiteiten als religieuze zanger in Iran en uw reis naar België wordt niet getwijfeld. De foto's waarop de verwondingen aan uw knie en schouder zichtbaar zijn kunnen geen zicht bieden op de context en omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Uit het bericht op sociale media waarin kritiek wordt geuit tegen de plannen van de familie Tajgardoum voor de bazar in Gachsaran kan niet afgeleid worden wat uw betrokkenheid hier in is, noch toont het aan dat u aanwezig was op die betoging. Eenzelfde conclusie kan getrokken worden over de reportage over het bazar incident. Het attest van de kerk van Kuurne waarin vermeldt wordt dat u deelneemt aan vieringen, lid bent van hun zanggroep en bijbellessen volgt, de foto's van uw aanwezigheid in de kerk en de filmpjes waarop u zingt, tonen louter uw aanwezigheid aan. Hieruit blijkt niet dat uw kerkbezoek en kerkelijke activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Wat betreft het document van de advocaat die uw zus contacteerde, dient vastgesteld dat attesten van een advocaat niet weerhouden kunnen worden als objectieve bron. Het attest laat trouwens niet toe vast te stellen naar aanleiding van welke feiten een rechtszaak tegen u werd aangespannen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van “de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redgelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker betwist de grieven van de commissaris-generaal.

Overwogen wordt als volgt:

“Verwerende partij merkt tegenstrijdigheden of onnauwkeurigheden op tussen de gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de 4 CGVS-gehoren.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat tijdens het 3e gehoor op 26 november 2020, verzoeker ziek is geweest en door een 112-ambulance naar het ziekenhuis werd gebracht.

Tijdens het gehoor voelde hij zich meer en meer ziek en kon hij zich niet meer concentreren. Hij had hartkloppingen, zweette en leek bleek. Hij voelde zich bijna flauwvallen.

Bovendien, reageert verzoeker per punt op de argumenten van de verweerder.

1. *Verwerende partij klaagt over tegenstrijdige verklaringen over de periode van het begin van de problemen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken, heeft hij 02.02.1397 vermeld, daarna bij het eerste gehoor door het CGVS heeft hij het gecorrigeerd en 04.02.1397 vermeld, om bij het vierde gehoor 06.04.1397 te vermelden. Verzoeker verklaart dat de enige datum die moet worden aangehouden en die hij altijd heeft vermeld, is 04.02.1397. Er was een fout in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit werd gecorrigeerd in het begin van het eerste gehoor bij het CGVS. Hij heeft altijd 04.02.1397 vermeld. De datum 04.02.1397 staat in zijn geheugen gegrift en is het begin van al zijn problemen. Hij heeft nooit een andere datum vermeld. Er is een fout in de vertaling of in de transcriptie. In ieder geval, het is inderdaad 04.02.1397.*

2. *Verwerende partij verwijt ook verzoeker tegenstrijdigheden over het verloop van de procedure na de vechtpartij. Verzoeker verduidelijkt het verloop van de feiten. Na de vechtpartij op 04.02.1397, is hij een maand lang in het ziekenhuis gebleven. Wanneer hij thuis teruggekomen is, heeft zijn vader een klacht tegen de politie ingediend bij de rechtbank. Hij is alleen gegaan. Hij heeft een dagvaarding ontvangen. De vader en de zoon zijn op de eerste dagvaarding samen naar de rechtbank gegaan. De opposant (vertegenwoordiger van de politie) toonde foto's waarop verzoeker te zien is met zijn hand omhoog op zijn motorfiets. Hij dacht dat het een revolutionaire daad was. De burgerlijke rechtbank was dan van oordeel dat dit niet tot zijn bevoegdheid behoort, maar tot die van de revolutionaire rechtbank. Hij moest dan voor de revolutionaire rechtbank verschijnen. De datum en het uur werden mondeling meegedeeld. Hij heeft de dagvaarding voor de revolutionaire rechtbank per post ontvangen. Hier ook is er geen tegenstrijdigheid of onnauwkeurigheid. Het systeem is hetzelfde als bij ons. De datum en het uur werden mondeling meegedeeld tijdens zijn verschijning voor de gewone rechtbank. Hij heeft de officiële dagvaarding voor de revolutionaire rechtbank per post ontvangen en hij kan niet meer precies zeggen wanneer, maar zo zijn de gerechtelijke procedures verlopen.*

3. *De waarborg die betaald moet worden, werd door de revolutionaire rechtbank vastgesteld en niet wanneer hij in het ziekenhuis was, want op dat moment had zijn vader nog geen klacht tegen de politie ingediend. Daarom was er geen reden om een waarborg vast te stellen, aangezien er geen gerechtelijk dossier was. Het is waar dat er een fout staat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker dacht dat het niet belangrijk was om het (lange) verloop van de feiten in zijn dossier te herhalen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken kreeg hij voortdurend te horen dat het een samenvatting van een samenvatting was.*

4. *Verwerende partij klaagt ook over onnauwkeurigheden in de beschuldigingen tegen hem. Hij zou eerst een beschuldiging van corruptie en van misbruik van machtspositie noemen en dan, in een later gehoor, een beschuldiging van fraude en van het stelen van geld. In dit verband, is het belangrijk om na verificatie met de tolk (beëdigd tolk M.H.) erop te wijzen dat de term die verzoeker gebruikte (Kolabaldi) verschillende betekenissen heeft, waaronder smeergeld of fraude. In dit geval sprak verzoeker over smeergeld, onder-de-tafel. Er waren 4 gehoor bij het CGVS. De tolken waren allemaal verschillend. Zij hebben waarschijnlijk hetzelfde woord op een andere manier vertaald. Dit*

kan niet nadelig zijn voor verzoeker.

5. Wat de moeilijkheden met de zoon van kolonel B. betreft, vindt verwerende partij het problematisch om eenmaal te verklaren dat de problemen van ongeveer 1 jaar geleden dateren en andermaal van 6 tot 8 maanden. Eigenlijk, dacht verzoeker niet dat de problemen die hij met de zoon van kolonel B. had, later belangrijk zouden zijn. Het was niet cruciaal. Daarom heeft hij dit moment niet precies gedateerd, hij weet dan niet meer hoe lang voor de vechtpartij dit gebeurde. 6 tot 8 maanden, zegt hij. Misschien een jaar. Tot nu toe, weet hij nog steeds niet of het 6 tot 8 maanden was of meer. Volgens hem is het gebeurd tussen 6 maanden en een jaar voor de vechtpartij

6. Wat de verwijten van verwerende partij betreft, verwijten over de contacten die hij met de arbeider en het lot van zijn vader heeft gehad, verklaart verzoeker dat hij contacten heeft gehad toen hij in Teheran was, maar ook toen hij in Bosnië was. Het lijkt erop dat verwerende partij de gebeurtenissen door elkaar haalt. Toen verzoeker in Teheran was, kon verzoeker geen contact met zijn vader opnemen. Daarom heeft hij contact met een arbeider opgenomen. Verzoeker heeft opnieuw contact met zijn vader opgenomen, die ongeveer 24 uur later weer is verschenen. Zijn vader vertelde hem dat er tweemensen uit Ettelaat waren gekomen om hem te ondervragen. Ze wilden weten waar hij was. Zijn vader werd vrijgelaten. Toen verzoeker in Bosnië was, kwam Ettelaat om zijn vader te halen. Verzoeker kon zijn vader niet meer bereiken. Hij nam dan opnieuw contact met dezelfde arbeider op. De arbeider vertelde hem dat zijn vader overleden was. Toen hij terugkwam (na zijn ontmoeting met Ettelaat) was zijn zwak en had water nodig. Hij stortte in. De doodsoorzaak door het ziekenhuis was een "hartaanval". Verzoeker heeft dus 2 contacten met de arbeider gehad: een 1ste keer in Teheran en een 2de keer in Bosnië. De meegedeelde informatie was niet dezelfde.

7. Verwerende partij verwijt ook dat verzoeker geen processtukken/ documenten kan verstrekken. Hij heeft al een eerste verklaring van advocaat K.S. gegeven, die bevestigt dat hij niet in de revolutionaire zaak kan tussenkomen omdat het een politieke zaak is. Deze verklaring werd toegestuurd aan het CGVS. De zus van verzoeker was naar de revolutionaire rechtbank gegaan en had de advocaat die ingelicht was, opgeroepen. Deze advocaat mocht de zaak niet opvolgen. Verzoeker wacht op verdere documentatie/stukken. Hij hoopt dat hij die zal krijgen. Ter herinnering, het is zeer moeilijk om originele documenten uit Iran te krijgen. Bovendien is zijn vader overleden en zijn zussen, gezien de context, zijn redelijk onwillig om te proberen documenten te verzamelen en naar België te sturen.

8. Wat de problemen van A.P.F. betreft, verklaart verzoeker dat hij een vriend is die voor Ettelaat werkt. De laatstgenoemde heeft verschillende dagvaardingen ontvangen en zijn bankrekeningen werden afgesloten. Verzoeker probeerde informatie te geven over de gevolgen die A.P.F. heeft ondervonden. Hij zei dat hij verschillende dagvaardingen had ontvangen en dat zijn bankrekeningen waren afgesloten. Hij kan nog steeds voor Ettelaat werken. Hij werd niet gearresteerd, maar heeft daardoor concrete moeilijkheden ondervonden.

9. Wat zijn problemen met zijn bekering tot het christendom betreft, zegt verzoeker dat hij dit verklaard heeft om volledig te zijn. Hij vreest natuurlijk voor represailles als hij terugkeert naar Iran. Geloofsafval is ter dood veroordeeld. Toch, legt hij uit dat de basis van zijn problemen in verband staan met wat er op 04.02.1397 is gebeurd en dat Ettelaat niet twijfelde om zijn vader aan te vallen. Als hij terugkomt, zullen ze achter verzoeker aankomen."

2.1.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd. Evenmin geeft verzoeker aan welke bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou(den) zijn geschonden. Voorts werkt hij niet uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.6. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal vaststellen dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde beweerde problemen na zijn vertrek uit Iran. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op uitvoerige wijze wordt uiteengezet dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat verzoeker niet kan overtuigen problemen te hebben gekend met de Iraanse autoriteiten omwille van zijn aanwezigheid op een betoging. Zo legde hij tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van de start van zijn problemen, slaagde hij er niet in coherente verklaringen af te leggen over de beweerde rechtsgang na de vechtpartij ten tijde van de betoging, kan de bewering dat de problemen zouden veroorzaakt zijn door kolonel B., wiens zoon verzoeker had benadeeld door een eerlijke beoordeling te maken van een auto die hij wou verkopen, niet overtuigen, legde hij tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenis die de concrete aanleiding vormt voor zijn vertrek uit Iran en is het op zijn minst opmerkelijk dat verzoeker verder geen enkel document neerlegt van zijn gerechtelijke procedure, te meer hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke gerechtelijke documenten het ging. Daar geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas, zijn de problemen na het vertrek uit Iran die verzoeker daaraan koppelde eveneens ongeloofwaardig. Zo slaagde verzoeker er niet in duidelijkheid te scheppen over wanneer A.P.F., die

borg stond voor verzoeker, voor het eerst werd opgeroepen na het vertrek uit Iran en legt verzoeker incoherente verklaringen af over de houding van het Ettelaat na zijn vertrek uit Iran. Verder wordt omstandig gemotiveerd dat verzoeker zich louter uit opportunistische overwegingen in een christelijke geloofsgemeenschap begeeft met het oog op het verwerven van de vluchtelingenstatus, dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar Iran als een christen zal manifesteren en dat hij geenszins aannemelijk maakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn religieuze en politieke posts op Instagram. Uit wat volgt blijkt dat verzoeker in het verzoekschrift geen afdoende argumenten aanhaalt die voormelde vaststellingen weerleggen, dan wel verklaren.

2.3.7. Waar verzoeker algemeen ter verklaring van de in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden en onnauwkeurigheden opwerpt dat hij tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) door een ambulance naar het ziekenhuis werd gebracht nadat hij ziek werd, zich niet meer kon concentreren, hartkloppingen had en bijna flauw viel, dient er vooreerst op te worden gewezen dat in de bestreden beslissing tal van incoherenties en tegenstrijdigheden worden aangereikt. Dat verzoeker ziek werd tijdens het derde gesprek, kan dan ook geenszins worden aangevoerd ter verschoning van al deze tegenstrijdigheden en onnauwkeurigheden. Voorts kan worden aangestipt dat het gegeven dat verzoeker ziek werd tijdens het derde gehoor aldus werd geacteerd (zie notities derde persoonlijk onderhoud *d.d.* 26 november 2020, p. 10) en dat aan de start van het vierde gehoor werd teruggekoppeld naar het bruuske einde van het vorig gehoor. Bij de vraag of verzoeker opmerkingen had over het vorige gesprek, haalt hij aan dat hij ziek werd, geen concentratie meer had, dat hij “ja” zei op de vraag of hij bij het binnengaan van de rechtbank aangehouden werd maar dat hij eigenlijk had moeten zeggen dat het de revolutionaire rechtbank was die hem aangehouden heeft en niet de gewone rechtbank (zie notities vierde persoonlijk onderhoud, *d.d.* 3 maart 2021, p. 2). Verzoeker kreeg aldus de kans zijn opmerkingen te maken over het verloop van het derde gehoor en kreeg tijdens het vierde gesprek voldoende ruimte om zijn relaas verder te duiden en staven.

2.3.8. In verband met de tegenstrijdigheid over de periode van het begin van zijn problemen werpt verzoeker op dat de enige datum die moet worden aangehouden en die hij altijd heeft vermeld ‘04.02.1397’ is, datum die in zijn geheugen gegrift staat. Er was volgens hem een fout in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken, wat werd gecorrigeerd tijdens het eerste gehoor op het commissariaat-generaal. Er is volgens hem verder sprake van een fout in de vertaling of in de transcriptie van het vierde persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal.

Verzoekers verklaringen werden bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen. Hierna ondertekende verzoeker zowel de vragenlijst als de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk voor akkoord. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Voorts ontving verzoeker een kopie van de vragenlijst. Bij de aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal (zie notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 6 juli 2020, p. 3) verklaarde verzoeker, gevraagd hoe het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken was verlopen: *“Het was een goed interview, maar er waren enkele problemen. Ik weet niet waarom, maar de interviewer en de tolk hebben een misverstand en ze hebben de verkeerde data genoteerd. De datum dat ik geslagen werd en de datum dat ik naar het ziekenhuis ging. (...)”*. Op de vraag op hij die data wil laten corrigeren, antwoordt verzoeker *“De dag van het slagen was 6/2, de correcte datum is 4/2”*. Dit strookt met hetgeen verzoeker voorhoudt, namelijk dat de dag waarop hij werd geslagen, de start van zijn problemen, ‘04.02.1397’ was. Echter, tijdens het vierde gehoor op het commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat de vechtpartij waarbij hij gewond geraakte plaatsvond op ‘06.04.1397’, wat, zoals de bestreden beslissing voorhoudt, twee maanden verschilt van zijn initiële verklaringen.

Aan het einde van het vierde onderhoud stelt verzoeker dat, indien hij een paar data verkeerd zou gezegd hebben die dag, dat niet wil zeggen dat hij gelogen heeft maar dat hij zoveel miserie en problemen in zijn leven heeft gehad dat hij soms dingen vergeet (zie notities vierde persoonlijk onderhoud *d.d.* 3 maart 2021, p. 19).

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van een verzoeker zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en

eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Het argument soms dingen te vergeten en veel miserie en problemen te hebben gehad in zijn leven doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststelling(en) in de bestreden beslissing.

Met de boude bewering dat er een fout moet zijn in de vertaling of de transcriptie van het vierde persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal, kan verzoeker aan de voormelde tegenstrijdigheid geenszins afbreuk doen. Aan verzoeker werd bij de aanvang van betreffend persoonlijk onderhoud gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moest melden. Verzoeker maakte omtrent het voorgaande nergens enige melding van problemen inzake de communicatie of vertaling. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker daarenboven eenduidig dat hij de tolk goed had begrepen (notities vierde persoonlijk onderhoud d.d. 3 maart 2021, p.18). Verzoekers verklaringen waren daarenboven duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Uit de notities van de tolk blijkt ten andere duidelijk dat "06/04/1397" vermeld staat als één van de data die verzoeker tijdens het vierde persoonlijk onderhoud aanhaalde. De Raad besluit dan ook dat de door verzoeker in het verzoekschrift opgeworpen vermeende vertaalproblemen geenszins een verklaring kunnen vormen voor de tegenstrijdigheid omtrent het tijdstip van de start van de door hem voorgehouden problemen.

Verder wijst de Raad er nog op dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherente verklaringen, vaagheden en onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas.

2.3.9. Wat de tegenstrijdigheid over het verloop van de procedure na de vechtpartij betreft, verduidelijkt verzoeker zijn versie van het verloop van de feiten en ontkent hij dat er sprake is van een tegenstrijdigheid of onnauwkeurigheid. De datum en het uur waarop hij moest verschijnen voor de revolutionaire rechtbank werden mondeling meegedeeld tijdens zijn verschijning voor de gewone rechtbank. Hij stelt de officiële dagvaarding per post te hebben ontvangen maar kan niet meer precies zeggen wanneer.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande naar recht gemotiveerd:

"U slaagde er verder niet in coherente verklaringen af te leggen over de beweerde rechtsgang na de vechtpartij ten tijde van de betoging. U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader nadat u een maand in het ziekenhuis had gelegen een klacht ging indienen bij de rechtbank tegen de politiedienst die u geslagen had. Tien dagen later ontving u thuis een oproepingsbrief, maar daar u door uw verwondingen zelf nog niet in staat was om naar de rechtbank te gaan, ging uw vader alleen, waar hij te horen kreeg dat hij u naar de rechtbank moest brengen. Zeven dagen later ontving u een tweede oproepingsbrief, ditmaal van de revolutionaire rechtbank waarnaar u zich moest wenden, wat u deed samen met uw vader (NPO I p. 11). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud verklaarde u evenwel dat uw vader meteen bij het indienen van zijn klacht een document meekreeg waarop datum en plaats vermeld stonden voor de latere behandeling van uw klacht (NPO IV p. 6). U diende toen tien dagen later voor de rechter te verschijnen. In tegenstelling tot wat u verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, beweerde u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud dat u zich toen samen met uw vader naar de rechtbank begaf (NPO IV p. 7). Verder zijn uw verklaringen over de tweede oproepingsbrief die u ontvangen heeft op zijn minst opvallend. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u twee weken nadat u bij de algemene rechtbank verschenen was een tweede oproepingsbrief kreeg om u aan te melden bij de revolutionaire rechtbank (NPO I p. 11). Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud beweerde u dat u een paar dagen later een brief ontving om u aan te melden bij de revolutionaire rechtbank. Gevraagd om ongeveer te duiden hoeveel dagen een paar dagen is, moest u het antwoord schuldig blijven. U kon zelfs niet bij benadering aangeven of dit eerder twee, vier of acht dagen betrof (NPO IV p. 7)."

Met de loutere negatie van de tegenstrijdigheden en het herhalen van één versie van de feiten slaagt verzoeker er niet in een verklaring te bieden voor de voormelde, incoherente en tegenstrijdige verklaringen die hij over het verloop van de procedure na de vechtpartij aflegde tijdens het eerste en vierde persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en die steun vinden in het administratief dossier.

2.3.10. In verband met de borg die moest betaald worden, werpt verzoeker op dat deze door de revolutionaire rechtbank werd vastgesteld en niet wanneer hij in het ziekenhuis was want op dat moment had zijn vader nog geen klacht tegen de politie ingediend. Er was dan ook geen reden om een waarborg vast te stellen aangezien er geen gerechtelijk dossier was. Hij erkent dat er een fout staat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken en stelt dat hij dacht dat het niet belangrijk was om het (lange) verloop van de feiten in zijn dossier te herhalen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken kreeg hij voortdurend te horen dat het een samenvatting van een samenvatting was.

De incoherentie omtrent het betalen van de borg die steun vindt in het administratief dossier en pertinent voorkomt heft verzoeker op deze manier op generlei wijze op. Zijn verklaringen hieromtrent op de Dienst Vreemdelingenzaken waren immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuanceringen die hij *post factum* tracht aan te brengen.

Dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken korter is, kan, in zoverre dit nog enigszins zou kunnen verklaren waarom verzoeker aldaar bepaalde, niet-essentiële feiten onvermeld zou hebben gelaten, geenszins een verklaring bieden voor het gegeven dat hij aldaar verklaringen aflegde die met zijn verklaringen bij het commissariaat-generaal manifest in strijd zijn. Verzoeker gaf in de vragenlijst duidelijk aan dat hij een borg moest achterlaten toen hij in het ziekenhuis lag, tot het tijd was voor het vonnis (vragenlijst verzoeker, vraag 3.5.). Verzoeker bevestigt zijn verklaringen van bij het commissariaat-generaal weliswaar, doch hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de vastgestelde strijdigheid tussen deze versie van de feiten en verzoekers voormelde, duidelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ten overvloede weze herhaald dat verzoeker de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende, waarmee hij aangaf dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

2.3.11. Wat betreft het gebrek aan eenduidige verklaringen over de beschuldigingen die hem ten laste werden gelegd - corruptie en misbruik van positie dan wel fraude -, haalt verzoeker aan dat het belangrijk is om na verificatie van de tolk erop te wijzen dat de term die verzoeker gebruikte ('*Kolabalderi*') verschillende betekenissen heeft, waaronder smeergeld of fraude. In dit geval sprak verzoeker over smeergeld, onder-de-tafel. Hij stelt voorts dat er vier onderhouden waren bij het commissariaat-generaal, telkens met een andere tolk die waarschijnlijk hetzelfde woord op een andere manier hebben vertaald, wat niet nadelig kan zijn voor verzoeker.

Dat zich tijdens de persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal problemen zouden hebben voorgedaan inzake de vertaling of communicatie, kan op generlei wijze worden afgeleid uit het administratief dossier. Er werd bij de aanvang van ieder persoonlijk onderhoud aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen - betreffende de tolk of andere - moest melden. Verzoeker maakte van dergelijke problemen in de loop van de onderscheiden persoonlijke onderhouden geen melding. Bovendien gaf hij aan het einde van het eerste en vierde persoonlijk onderhoud, waarin de discrepanties over de hem ten laste gelegde beschuldigingen voorkomen, eenduidig aan dat hij de tolk goed heeft begrepen (notities van het eerste en vierde persoonlijk onderhoud, resp. p. 14 en 19). Verder blijkt uit de notities van de desbetreffende persoonlijke onderhouden dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en hieruit kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Dat er telkens een andere tolk was, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker kan dan ook niet *a posteriori* plots voorhouden dat zich vertaalproblemen moeten hebben voorgedaan omtrent het woord 'Kolabalderi'. De tegenstrijdigheid vindt steun in het administratief dossier en is pertinent.

2.3.12. In de bestreden beslissing wordt vervolgens als volgt overwogen:

“Uw bewering dat de problemen zouden veroorzaakt zijn door kolonel B., wiens zoon u had benadeeld door een eerlijke beoordeling te maken van een auto die hij wou verkopen, kan verder niet overtuigen. Immers waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde niet te snappen waarom deze kolonel u problemen veroorzaakte, u was geschokt (NPO I p. 13), verklaarde u tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud dat u wist wat er aan de hand was, de griffier die u had ingelicht moest niets meer zeggen (NPO IV p. 11). Waar u de beoordeling van de betrokken wagen tijdens het vierde persoonlijk onderhoud ongeveer een jaar voor uw problemen situeerde (NPO IV p. 11), situeerde u deze beoordeling tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zes à acht maanden voor uw problemen (NPO II p. 17).”

Verzoeker brengt hier enkel tegen in dat hij niet had gedacht dat de problemen die hij met de zoon van kolonel B. had gekend later belangrijk zouden zijn, reden waarom hij dat moment niet precies kon en op vandaag ook nog steeds niet kan dateren. Volgens verzoeker is het gebeurd tussen zes maanden en een jaar voor de vechtpartij. Hiermee heft hij vooreerst de tegenstrijdigheid, als zou hij wel dan niet weten dat dit incident de aanleiding zou geweest zijn voor zijn problemen, op generlei wijze op. Vervolgens kan deze loutere vergoelijking geen afbreuk doen aan de in het administratief dossier steun vindende tegenstrijdigheid in verband met het tijdstip van vermeend incident. Indien mag worden aangenomen dat dit incident de start van zijn problemen betekende, dan kan van verzoeker redelijkerwijs worden verwacht dat hij hieromtrent eenduidige verklaringen kan afleggen, *quod non in casu*.

2.3.13. In verband met de in het administratief dossier steun vindende en pertinente tegenstrijdigheid over de gebeurtenis, de al dan niet arrestatie van verzoekers vader door het Ettelaat, die de concrete aanleiding van zijn vertrek uit Iran betrof, werpt verzoeker op dat het erop lijkt dat de verwerende partij de gebeurtenissen door elkaar haalt omdat hij twee contacten met de arbeider die hem over zijn vader inlichtte heeft gehad, een eerste keer in Teheran en een tweede keer in Bosnië, en beperkt hij zich voor het overige tot een weergave van een bepaalde versie van de feiten. De verklaringen van verzoeker waren duidelijk, hadden betrekking op het contact vanuit Teheran, zijn aldus niet voor interpretatie vatbaar of met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Verzoeker slaagt er op deze manier geenszins in de tegenstrijdigheid tussen het gestelde in het eerste en het vierde persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal op te heffen en deze tegenstrijdigheid, die de kern van verzoekers relaas betreft want het betreft de concrete aanleiding voor het vertrek uit Iran, blijft dan ook onverminderd overeind.

2.3.14. In verband met de gerechtelijke documenten wordt in de bestreden beslissing naar recht overwogen:

“Dat u verder geen enkel document neerlegt van uw gerechtelijke procedure is op zijn minst opmerkelijk te noemen, te meer u tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke gerechtelijke documenten het ging. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat bij uw vader onder meer dagvaardingen van de rechtbank, verzoekschriften en het vonnis van de rechtbank lagen (NPO II p. 15). Hier nogmaals naar gevraagd tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud stelde u dat het enkel over twee of drie oproepingsbrieven ging en, verklaarde u na confrontatie met uw eerdere verklaringen, dat er geen sprake was van verzoekschriften of een vonnis (NPO IV p. 9-10). U kon vervolgens enkel een uitleg verschaffen voor de eerste twee oproepingsbrieven, namelijk de zitting in de algemene rechtbank en de zitting in de revolutionaire rechtbank. De derde oproepingsbrief kwam eveneens van de revolutionaire rechtbank, maar waar die derde oproepingsbrief toe diende, wist u niet meer (NPO IV p. 10). Uw verweer dat u veel heeft gemaakt weet, gelet op de vaststelling dat dit kernelementen van uw relaas betreft, niet te overtuigen (NPO IV p. 10-11).”

Verzoeker laat voormelde tegenstrijdigheden volledig ongemoeid in het verzoekschrift. Hij voert aan dat hij al een eerste verklaring van advocaat K.S., die bevestigt dat hij niet in de revolutionaire zaak kan tussenkomen omdat het een politieke zaak is, heeft toegestuurd aan het commissariaat-generaal. Verder wacht verzoeker op verdere documentatie en stukken en herinnert hij eraan dat het zeer moeilijk is om originele documenten uit Iran te krijgen, zeker ook gezien zijn vader overleden is en zijn zussen, gezien de context, redelijk onwillig zijn om te proberen documenten te verzamelen en naar België te sturen.

Het document van de advocaat is niet dienstig en hieromtrent wordt in de bestreden beslissing reeds terecht als volgt gemotiveerd: *“Wat betreft het document van de advocaat die uw zus contacteerde, dient vastgesteld dat attesten van een advocaat niet weerhouden kunnen worden als objectieve bron.”*

Met de loutere bewering dat het zeer moeilijk zou zijn om originele documenten uit Iran te krijgen, slaagt verzoeker er geenszins in de pertinente en in het administratief dossier steun vindende vaststelling in de bestreden beslissing, dat het op zijn minst opmerkelijk is dat verzoeker geen enkel document neerlegt van zijn gerechtelijke procedure, te meer hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke gerechtelijke documenten het ging, te ontcrachten, laat staan te weerleggen. Dat iets zeer moeilijk zou zijn maakt het daarom nog niet onmogelijk en de onwil van de zussen wordt ten andere onderuitgehaald door het door één van hen overgemaakte document van voornoemde advocaat.

2.3.15. Voor wat betreft de overweging in de bestreden beslissing in verband met de onduidelijkheid wanneer A.P.F., die borg voor verzoeker stond, voor het eerst werd opgeroepen, oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door de verwerende partij aangehaalde motieven dat aan het door verzoeker voorgehouden asielaas totaal geen geloof kan worden gehecht. Overigens komt verzoeker in wezen opnieuw niet verder dan het herhalen van een versie van de feiten.

2.3.16. Wat tot slot zijn problemen met zijn bekering tot het christendom betreft, stelt verzoeker dat hij dit verklaard heeft om volledig te zijn. Hij vreest natuurlijk voor represailles als hij terugkeert naar Iran aangezien geloofsafval ter dood veroordeeld is. Toch legt hij uit dat de basis van zijn problemen in verband staat met wat er op '04.02.1397' is gebeurd.

Zoals hiervoor genoegzaam is gebleken kan aan verzoekers vluchtrelaas geen enkel geloof worden gehecht. De talrijke overwegingen van de bestreden beslissing in verband met zijn opportunistische bekering tot het christendom laat verzoeker volledig ongemoeid zodat de Raad deze bij gebrek aan dienstig verweer overneemt en tot de zijne maakt.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.18. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.3.19. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* zouden zijn geschonden. Bijgevolg worden ook deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

2.3.20. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS